

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 18.12.2025
COM(2025) 798 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET OCH
EUROPAPARLAMENTET**

**Uppdaterade riktlinjer för analys av balansen mellan fiskekapacitet och
fiskemöjligheter för flottsegment som består av fartyg med en längd på mindre än tolv
meter i de yttersta randområdena, enligt artikel 22 i Europaparlamentets och rådets
förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken**

1. INLEDNING

Europeiska unionen har nio regioner som anses som yttersta randområden och som ligger långt från den europeiska kontinenten i Atlanten, Indiska oceanen, Karibiska havet och Latinamerika: Franska Guyana, Guadeloupe, Martinique, Mayotte, Réunion och Saint-Martin (Frankrike), Azorerna och Madeira (Portugal) och Kanarieöarna (Spanien).

I artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) erkänns den ”strukturella, sociala och ekonomiska situationen” i dessa yttersta randområden, ”vilken förvärras av dessas avlägsna belägenhet, ökaraktär, ringa storlek, besvärliga terräng- och klimatförhållanden samt ekonomiska beroende av ett fåtal produkter, vilka faktorer på grund av sin bestående natur och sammanlagda verkan allvarligt hämmar områdenas utveckling”. Det föreskrivs att specifika åtgärder ska antas i unionens lagstiftning och politik för att hjälpa områdena att hantera dessa utmaningar, bland annat i ”fiskeripolitiken”.

År 2022 antog kommissionen ett meddelande om unionens yttersta randområden⁽¹⁾, där en ny strategi fastställdes för dem. Där bekräftades kommissionens åtagande att ta hänsyn till dessa områdens särdrag i sina förslag till unionslagstiftning och unionspolitik, bland annat på området för den gemensamma fiskeripolitiken.

Jämfört med unionens fiskeflotta som helhet finns det få fartyg i fiskeflottan i de yttersta randområdena. Det rör sig främst om icke-industriella och familjeägda fartyg som använder sig av olika fiskestrategier och som är energiintensiva och verksamma under särskilt besvärliga havs- och väderförhållanden, vilket starkt påverkar det genomsnittliga fartygsutnyttjandet. Dessa flottor består till stor del av fartyg på mindre än tolv meter med låg maskinstyrka och begränsad räckvidd och som har högre driftskostnader på grund av det avlägsna läget och beroendet av importerat bränsle och importerad utrustning. Dessutom är deras tillgång till privat finansiering mer begränsad och infrastrukturen mindre omfattande, vilket påverkar den totala lönsamheten för dessa fiskerier och därmed tvingar fiskare att bedriva flera olika verksamheter för att kompensera för bristen på inkomst, vilket i sin tur påverkar fartygens utnyttjandegrad. De bedriver fiske på smala kontinentalsocklar vid kusten, ofta i konkurrens med vandrande arter eller angränsande länders flottor, och i socioekonomiskt sårbara sammanhang där fisket spelar en nyckelroll för lokal sysselsättning, livsmedel och samhällsstabilitet. Dessutom fiskas i de yttersta randområdena på mer varierande och artrikare fiskbestånd jämfört med de fiskbestånd som fiskeflottan i övriga delar av unionen fiskar på.

På grund av dessa särskilda strukturella och ekologiska egenskaper kan de konventionella metoderna för beståndsbedömning i EU (som främst har utformats för fisken som är datarika och inriktade på en enskild art) liksom metoderna för bedömning av fartygsutnyttjande (som har utformats för fisken som är mindre utsatta för extrema väderhändelser och som är tillräckligt lönsamma och har tillräcklig finansiering för att yrkesfiskarna ska kunna förlita sig enbart på sin fiskeverksamhet) behöva anpassas för att på lämpligt sätt återspegla verkligheten i de yttersta randområdena. Metodanpassningarna måste också ta hänsyn till det faktum att situationen i många fall förvärras av att fiskefartygen är bland de äldsta och minsta i unionen och sämre utrustade för att diversifiera sina målbestånd, för att sprida sig jämnare över större

⁽¹⁾ COM(2022) 198 final.

fiskeområden, och således undvika en alltför stor koncentration av fiskeinsatserna nära kustlinjen, samt för att samla in och överföra data om sin fiskeverksamhet.

Data om dessa fisken är jämförelsevis begränsade och färre beståndsbedömningar görs, vilket försämrar medlemsstaternas möjligheter att rapportera om balansen mellan flottkapacitet och fiskemöjligheter i enlighet med de riktlinjer för analys av balansen mellan fiskekapacitet och fiskemöjligheter som antagits av kommissionen i enlighet med artikel 22.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken⁽²⁾ (*COM(2014) 545 final*). För att bättre återspegla mångfalden i den fiskeverksamhet som bedrivs av flottorna i de yttersta randområdena kan det dessutom krävas en ökad delsegmentering av flottan, utöver vad som fastställs i ramen för insamling av data⁽³⁾.

I detta meddelande beaktas de ovannämnda faktorer som skiljer sig avsevärt från övriga delar av unionen och, i linje med prioriteringarna i 2022 års meddelande om de yttersta randområdena⁽⁴⁾, fastställs särskilda riktlinjer för bedömning av flottsegmentens balans när det gäller fartyg med en längd på mindre än tolv meter i de yttersta randområdena. Genom meddelandet anpassas vissa delar av COM(2014) 545 final till den strukturella, sociala och ekonomiska situationen och de faktorer som förvärrar situationen i de yttersta randområdena, i enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget, och meddelandet ersätter COM(2024) 223 final på de villkor som anges i avsnitt 3 i det här meddelandet.

Eftersom COM(2024) 223 final upphör att gälla har kommissionen, i överensstämmelse med det åtagande som beskrivs i europeiska världshavspakten⁽⁵⁾, uppmanat de medlemsstater som har flottor i de yttersta randområdena att lämna in vetenskapligt underlag för ändring av riktlinjerna, och den har samrått med sitt vetenskapliga organ, dvs. vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF)⁽⁶⁾.

I det här meddelandet fastställs alternativa metoder (jämfört med vad som anges i COM(2014) 545 final) som de berörda medlemsstaterna kan använda sig av för utarbetandet av vissa indikatorer för flottsegment som består av fartyg med en längd på mindre än tolv meter i de yttersta randområdena. Dessa alternativa metoder har vidareutvecklats utifrån COM(2014) 545 final och COM(2024) 223 final och tar hänsyn till 1) ytterligare vetenskapliga analyser och rekommendationer från STECF vad gäller medlemsstaternas årliga flottrapporter och 2) specifik information för de yttersta randområdena, som tillhandahållits av de berörda medlemsstaterna⁽⁷⁾.

Medlemsstaterna bör i samtliga fall, även vid tillämpningen av de riktlinjer som fastställs i det här meddelandet, lägga fram alla nödvändiga data och förklaringar för att motivera sina val och möjliggöra ytterligare analys och granskning från STECF:s sida vid behov.

⁽²⁾ COM(2014) 545 final.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 199/2008 av den 25 februari 2008 om upprättande av en gemenskapsram för insamling, förvaltning och utnyttjande av uppgifter inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskapliga utlåtanden rörande den gemensamma fiskeripolitiken, EUT L 60, 5.3.2008.

⁽⁴⁾ COM(2022) 198 final.

⁽⁵⁾ COM(2025) 281 final.

⁽⁶⁾ STECF 25-18 och STECF PLEN 25-02

⁽⁷⁾ I synnerhet STECF PLEN 25-02.

2. ALTERNATIVA METODER FÖR FLOTTSEGMENT SOM BESTÅR AV FARTYG MED EN LÄNGD PÅ MINDRE ÄN TOLV METER I DE YTTERSTA RANDOMRÅDENA

Grundregeln är att COM(2014) 545 final tillämpas på alla fartygssegment.

Genom riktlinjerna i det här meddelandet införs alternativa metoder för flottsegment som består av fartyg med en längd på mindre än tolv meter i de yttersta randområdena, och dessa metoder får användas vid utarbetandet av dataparametrar, biologiska indikatorer, indikatorer för fartygsutnyttjande och ytterligare indikatorer, såsom anges nedan.

Medlemsstaterna får utarbeta sina flottrapporter på grundval av en av de alternativa metoder som anges i detta meddelande för det berörda flottsegmentet endast om de motiverar detta med hänsyn till den specifika situationen för det berörda flottsegmentet och de särskilda begränsningar som påverkar det segmentet, eftersom det verkar i ett av de yttersta randområdena. Förklaringarna bör tillhandahållas i en bilaga till flottrapporten.

Om indikatorerna tyder på att det råder obalans för ett av de berörda flottsegmenten men en medlemsstat anser att flottsegmentet i fråga ändå är i balans med resurserna (eller vice versa), förväntas medlemsstaten, i enlighet med COM(2014) 545 final, tillhandahålla en stödjande analys som gör det möjligt för kommissionen och STECF att fullt ut förstå och ta hänsyn till skälen till medlemsstatens slutsats angående balansen. Detta bör gälla både när indikatorerna utarbetas i enlighet med de metoder som anges i COM(2014) 545 final och när de utarbetas med de alternativa metoder som anges i det här meddelandet.

2.1. Dataparametrar och flottsegmentering

För att säkerställa standardiserade analyser, underlätta jämförelser och undvika dubbelarbete, i enlighet med COM(2014) 545 final, bör dataparametrarna beräknas baserat på data som insamlats i enlighet med ramen för insamling av data.

I enlighet med STECF:s råd kan beräkningen av indikatorer, när det gäller fartyg med en längd på mindre än tolv meter i de yttersta randområdena, disaggregeras ytterligare genom delsegmentering på den lämpligaste nivån⁽⁸⁾. I princip kommer en delsegmentering att bidra till att indikatorvärdena för delsegment blir mer representativa än vid en mer aggregerad segmentering. I de fall då en sådan delsegmentering tillhandahålls bör detta komplettera och inte ersätta ramen för insamling av data. Alla data som stöder beräkningarna i flottrapporten bör också tillhandahållas i en bilaga till flottrapporten i överensstämmelse med samma enhetliga delsegmentering.

2.2. Biologiska indikatorer

I linje med COM(2014) 545 final bör båda de biologiska indikatorerna (indikatorn för hållbart nyttjande och indikatorn för hotade bestånd) vara i balans för påvisande av att ett flottsegment är i balans.

⁽⁸⁾ Medlemsstaterna bör på bästa möjliga sätt använda kolumnerna ACTIVITY, GEAR eller FISHERY i inlämningsformuläret för uppmaningen att ekonomiska data ska samlas in.

2.2.1. Indikatorn för hållbart nyttjande

För flottsegment som består av fartyg med en längd på mindre än tolv meter i de yttersta randområdena kan beräkningen för indikatorn för hållbart nyttjande (SHI), såsom förklaras i avsnitt 10.1 i COM(2014) 545 final, förenklas på ett av följande sätt:

- F- och Fmsy-värdena kan härledas, i prioritetsordning, från: a) Nationella bedömningar som genomgått sakkunnighetsbedömning, om sakkunnighetsbedömningarna antingen är offentliga eller tillhandahålls i en bilaga till flottrapporten. b) Nationella bedömningar som (ännu) inte genomgått sakkunnighetsbedömning, om de nationella bedömningarna tillhandahålls i en bilaga till flottrapporten, för sakkunnighetsbedömning. Beståndsbedömningarna bör baseras på senast tillgängliga data som återspeglar fiskbeståndens aktuella status. Eftersom årliga data inte alltid finns tillgängliga för alla bestånd bör medlemsstaterna säkerställa att de beståndsbedömningar som ingår bygger på senast tillgängliga data och inte är äldre än från tre år före referensåret. Den exakta tidsplanen kan dock variera beroende på beståndens livshistoria, vilket innebär att för vissa arter med längre livscyklar kan något äldre bedömningar (upp till fem år) fortfarande vara relevanta. SHI-indikatorn får presenteras tillsammans med den faktiska täckningsgraden och det antal bestånd som använts för beräkningen av värdet.
- Uppskattningar av F och Fmsy från en eller flera representativa målarter i fisket kan användas. I detta sammanhang kan även bedömningar baserade på artgruppers produktivitet presenteras och användas.

Oavsett vilken förenkling som medlemsstaten tillämpar måste alla nödvändiga data tillhandahållas i en bilaga till flottrapporten, för att garantera full transparens och möjliggöra ytterligare granskning från STECF:s sida.

2.2.2. Indikatorn för hotade bestånd

I linje med COM(2014) 545 final uppmanas medlemsstaterna att räkna antalet bestånd som för närvarande bedöms löpa hög biologisk risk och "som utnyttjas" av flottsegmentet i fråga. I COM(2014) 545 final klargörs också att "utnyttjas av" i detta sammanhang innebär att beståndet eller bestånden med hög risk utgör mer än 10 % av flottans fångster eller att flottan tar mer än 10 % av fångsterna av beståndet.

På grundval av STECF:s råd och med beaktande av den särskilda situationen för flottsegment som består av fartyg med en längd på mindre än tolv meter i de yttersta randområdena, gavs medlemsstaterna genom COM(2024) 223 final möjlighet att tillfälligt använda ett alternativt tröskelvärde för att fastställa huruvida bestånd med hög risk "utnyttjas av" flottsegmenten i fråga⁽⁹⁾. Efter utgången av COM(2024) 223 final bör detta alternativa tröskelvärde anpassas för att bättre återspegla de specifika egenskaper hos dessa flottsegment som beskrivs i avsnitt 1 i detta dokument och ta hänsyn till deras inverkan på de berörda bestånden.

Därför får medlemsstaterna, för flottsegment som består av fartyg med en längd på mindre än tolv meter i de yttersta randområdena, anse att ett bestånd med hög risk "utnyttjas av" ett flottsegment om beståndet utgör mer än 20 % av flottsegmentets fångster och om det flottsegmentet tar mer än 10 % av fångsterna av beståndet. Medlemsstaterna bör lämna detaljerade data och förklaringar till de beräkningar som gjorts samt ange de vetenskapliga

⁽⁹⁾ STECF PLEN 24-01.

skälen till användningen av detta alternativa tröskelvärde i en bilaga till flottrapporten, för ytterligare granskning av STECF.

För bestånd som delas med tredjeländer, särskilt sådana bestånd som förvaltas av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, kommer medlemsstaterna och STECF att använda internationella fångstdata för beräkningen av indikatorn för hotade bestånd (*SAR-indikatorn*), om sådana finns tillgängliga. När det gäller gemensamma bestånd för vilka sådana internationella data inte finns tillgängliga kommer EU:s fångster, kompletterade med relevant information och relevanta data, att tillämpas på beräkningen av SAR. Bestånd som enligt den behöriga regionala fiskeriförvaltningsorganisationen inte är överfiskade eller inte är föremål för överfiske kommer inte att klassificeras som ”hotade bestånd”.

2.3. Indikator för fartygsutnyttjande

I linje med COM(2014) 545 final är indikatorn för fartygsutnyttjande medelvärde, för varje flottsegment, av förhållandet mellan faktisk fiskeansträngning och största möjliga insats inom flottan.

Med tanke på de unika egenskaperna hos de yttersta randområdenas flottor, inbegripet deras varierande nivåer av fiskeverksamhet, bör medlemsstaterna även fortsättningsvis ha möjlighet att beräkna en alternativ version av denna indikator, som i vederbörligen motiverade fall kan vara anpassad på segmentnivå, som bygger på teoretisk, snarare än faktisk, maximal verksamhetsnivå och som beaktas i balansbedömningen. Detta värde bör fastställas av varje medlemsstat baserat på ett expertutlåtande och tillgänglig information, med beaktande av naturliga, tekniska och sociala förhållanden som är relevanta för den särskilda situationen för flottan i de yttersta randområdena. Medlemsstaterna ges denna möjlighet eftersom det observerade högsta antalet dagar till havs i ett flottsegment för varje referensår kan begränsas av yttre faktorer, så att detta antal kanske inte avspeglar flottans verkliga tekniska kapacitet. Några exempel på sådana yttre faktorer är ekonomiska, miljörelaterade och sociala faktorer, enligt definitionen i avsnitt 12.2 i COM(2014) 545 final. Såsom konstateras i avsnitt 1 är flottsegment som består av fartyg med en längd på mindre än tolv meter i de yttersta randområdena särskilt utsatta för sådana yttre faktorer.

Om medlemsstaterna kan motivera användningen av denna version av indikatorn enligt avsnitt 12.2 i COM(2014) 545 final, kan detta återspeglas i valet av indikatorn *VUR_{nn}*. Skälen till valet av *nn* bör tillhandahållas i en bilaga till flottrapporten tillsammans med alla data som krävs för beräkningen. För att göra det möjligt att identifiera *VUR*-trender uppmanas de medlemsstater som tillämpar en *VUR_{nn}*-version av den tekniska indikatorn att behålla samma tröskelvärde under flera år, vilket bidrar till att minska inverkan av extrema värden. Under alla omständigheter måste medlemsstaterna, när de fastställer eller justerar sitt *nn*-tröskelvärde, lämna en tydlig motivering till beslutet.

För att åtgärda brister i fråga om noggrannhet till följd av ett alltför litet referensurval ska balansbedömningen för segment som består av färre än tio fartyg baseras på den version av indikatorn som ger det högsta värdet, med beaktande av det lägsta referensvärdet på 0,7, som anges i avsnitt 12.3 i COM(2014) 545 final.

2.4. Ytterligare indikatorer

För flottsegment som består av fartyg med en längd på mindre än tolv meter i de yttersta randområdena kan indikatorn för antal överutnyttjade bestånd (*NOS*) och indikatorn för

ekonomiskt beroende (EDI) tillhandahållas som ytterligare biologiska indikatorer och beräknas i enlighet med STECF:s råd⁽¹⁰⁾.

Sociala indikatorer som kan bidra till att illustrera de allmänna socioekonomiska villkor under vilka flottan verkar kan också läggas fram. Detta ger medlemsstaterna en möjlighet att tillhandahålla ytterligare exempel som visar situationen för deras flottsegment, som består av de minsta fartygen och de fartyg, fiskare och företag som är potentiellt mest sårbara.

Dessa ytterligare indikatorer anses inte som alternativa indikatorer och ingår inte i beräkningen av balansen för flottan.

3. SLUTLIGA ÖVERVÄGANDEN

Dessa riktlinjer ska tillämpas vid utarbetandet och bedömningen av de nationella rapporter som ska lämnas in av medlemsstaterna senast i maj 2026 i enlighet med artikel 22.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG. De ska dock också tillämpas på bedömningen av de nationella rapporter som medlemsstaterna skulle lämna in senast i maj 2025, om dessa rapporter innehåller bedömningar eller information som möjliggör en mer gynnsam bedömning av balansen för respektive flottsegment än enligt COM(2014) 545, kompletterad genom COM(2024) 223 final. Kommissionen kommer att fortsätta att samarbeta med STECF, särskilt STECF-expertgruppen för de yttersta randområdena, för att ta hantera de specifika problemen för de yttersta randområdena.

⁽¹⁰⁾ För beräkningen av dessa indikatorer hänvisas till STECF-rapporterna STECF-PLN-24-01 och STECF-15-02, s. 76, där $n=10\%$.